

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobkyne **G. T.**, proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Banská Bystrica**, Zvolenská cesta 27, Banská Bystrica, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. A/2008/00230-ŠT z 19. mája 2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/8/2008-62 z 18. decembra 2008, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/8/2008-62 z 18. decembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým nebolo vyhovené jej odvolaniu proti rozhodnutiu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice z 10. mája 2007 č.: K/2007/003528-02 – o nepriznaní **peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla** podľa § 64 ods.1 písm. b/, bod 2. zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej

pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 195/1998“) – a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v medziach žaloby, dospel k záveru, že žalovaný posúdil vec správne a jeho rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Krajský súd uviedol, že vo veci bolo síce preukázané, žalobkyňa je občanom s ťažkým zdravotným postihnutím, avšak zákonnou podmienkou poskytnutia požadovaného peňažného príspevku podľa § 64 ods.1 zák.č. 195/1998 Z.z. je i to, že takúto formu kompenzácie zvýšených výdavkov navrhuje posudok vydaný podľa § 57 ods.1 a 2 zák.č. 195/1998 Z.z., pričom však v danom prípade oba posudky (tak prvostupňového, ako i odvolacieho orgánu) uvedenú formu kompenzácie nenavrhujú. Za danej situácie krajský súd skonštatoval, že zákonná podmienka na vyhovie žiadosti žalobkyne o poskytnutie príslušného peňažného príspevku nebola splnená, a preto jej nebolo možné vyhovieť.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala žalobkyňa odvolanie. Uviedla v ňom, že nie je pravdou, že pred operáciou dolnej končatiny nemala výrazne obmedzenú mobilitu, pretože už viac ako 10-12 rokov ju veľmi bolia bedrové kĺby, nevládze chodiť, a preto ju vozia v prípade potreby na osobnom motorovom vozidle. V rámci odvolania poukázala na skutočnosť, že od roku 1981 je liečená na obojstrannú coxartrózu, a preto bola od roku 1991 uznaná za invalidnú dôchodkyňu na 100%. Zdôraznila, že jej vážna choroba coxartrosis IV. stupňa bola už v minulosti odmietnutá pri rozhodovaní o jej žiadosti o poskytnutie príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, pričom jej zdravotné správy a lekárske záznamy o uvedenej chorobe sa asi vždy stratia. Uviedla tiež, že jej zdravotný stav sa od roku 2003, kedy bola uznaná za občana s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy v rozsahu 60%, sa zhoršil, preto namietala, že teraz jej uvedená miera bola stanovená len vo výške 50%. Tiež poukázala na skutočnosť, že na infekciu močových ciest nebola nikdy liečená. Z uvedených dôvodov žiadala odvolací súd o objektívne prešetrenie veci a spravodlivé rozhodnutie, nakoľko uvedená kompenzácia by jej pomohla zmierniť jej výdavky, nakoľko žije sama, pričom nie príliš veľký dôchodok je jediným zdrojom jej príjmu.

Žalovaný správny orgán v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach žaloby a v rozsahu odvolania žalobkyne (§ 212 ods.1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade § 250ja ods.3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 O.s.p.).

Súd prvého stupňa postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým žalobkyni nebol priznaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla podľa § 64 ods.1 písm. b/, bod 2. zák.č. 195/1998 Z.z.

Z podkladov pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti žalobkyne vychádzal z posudku zo 7. mája 2007, ktorým bola miera funkčnej poruchy žalobkyne stanovená vo výške 50% podľa prílohy č. 4, časť VIII.A., bod 1, písm. c/ zák.č. 195/1998 Z.z. s tým, že žalobkyňa sa považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím. Rozhodujúcim ochorením žalobkyne pri stanovení miery funkčnej poruchy bola ischemická choroba srdca – NYHA III. V rámci tohto posudku bolo konštatované, že ťažké zdravotné postihnutie žalobkyne v niektorých z posudzovaných oblastí (mobility a nevyhnutných životných úkonov a prác v domácnosti) má sociálne dôsledky, pričom žiadna forma kompenzácie jej navrhnutá nebola. Z posudku vyplýva, že žalobkyňa, ktorá má zníženú pohybovú schopnosť dôsledkom narušenia telesných funkcií, podľa lekárskeho nálezu ***v čase posúdenia*** v sprievode inej osoby bola schopná sa premiestniť k prostriedkom verejnej hromadnej dopravy, do prostriedku nastúpiť, vystúpiť a zvládnuť situáciu v prostriedku verejnej hromadnej dopravy. Z uvedených dôvodov sa žalobkyňa nepovažuje za odkázanú na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, pričom jej prepravu zabezpečuje syn na osobnom motorovom vozidle. Z tohto dôvodu jej požadovaný

príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla navrhnutý nebol.

Odvolačí správny orgán za účelom objektívneho posúdenia veci 9. mája 2008 vydal posudok o miere funkčnej poruchy žalobkyne, v ktorom zhodne s prvostupňovým správnym orgánom konštatoval, že žalobkyňa je občanom s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50%, pričom kompenzácia sociálnych dôsledkov jej navrhnutá nebola. V nadväznosti na uvedený posudok žalovaný správny orgán vydal preskúmané rozhodnutie, ktorým horeuvedenej žiadosti žalobkyne nevyhovel. V rámci tohto posudku sa odvolací orgán dôsledne vysporiadal aj s namietanou výškou miery funkčnej poruchy žalobkyne, ktorá v roku 2003 bola stanovená v rozsahu 60%, tak že v tomto smere uviedol, že bola nadhodnotená, nakoľko v tom čase nebolo preukázané závažné ochorenie srdca, neprekonalala cievnú mozgovú príhodu, nemala prejavy encefalopatie, hypertonickej krízy alebo počínajúceho zlyhávania obličiek.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, vzhľadom na skutočnosť, že podľa posudkov vydaných podľa § 57 ods.1, 2 zák.č. 195/1998 Z.z. žalobkyni požadovaná forma kompenzácie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia nebola navrhnutá, nebolo jej možné požadovaný príspevok ako fakultatívnu dávku poskytnúť.

Odvolačí súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu žalovaného zistil, že dôvody uvádzané žalobkyňou nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Vychádzajúc zo skutočnosti, ***pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 O.s.p.)*** Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že v prípade zhoršenia sa zdravotného stavu má žalobkyňa možnosť opätovne sa domáhať priznania požadovaného príspevku, a to na základe novej žiadosti.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods.1 O.s.p. tak, že žalobkyni ich náhradu nepriznal, pretože v tomto konaní nebola úspešná.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová